

Preparaty mRNA mogą powodować choroby neurodegeneracyjne

26 lutego 2021

W artykule, opublikowanym niedawno w periodyku [„Microbiology & Infectious Diseases”](#), immunolog J. Bart Classen ostrzega, że technologia mRNA wykorzystana w szczepionkach na COVID-19 przez producentów takich jak Pfizer i Moderna może potencjalnie wywołać „nowe mechanizmy” skutków ubocznych, które będą ujawniać się dopiero po wielu latach.

W roku 1999 doktor Peter Patriarca, kierujący podówczas Amerykańską Agencją Żywności i Leków (FDA), przyznał, że współczesny postęp w technologiach szczepionkowych szybko zmierza do punktu, w którym „przekroczy możliwości naukowców w zakresie przewidywania potencjalnych skutków ubocznych szczepionek”. Patriarca ostrzegał, że może to prowadzić do „sytuacji wystąpienia nieprzewidzianych i nieprzewidywalnych skutków szczepień”.

W artykule naukowym, opublikowanym niedawno w czasopiśmie „Microbiology & Infectious Diseases”, doświadczony immunolog J. Bart Classen wyraża podobne obawy, pisząc, że „oparte o RNA szczepionki na Covid mają potencjał spowodowania większej ilości zachorowań niż sama epidemia Covid-19”.

Classen od dziesięcioleci publikuje prace, badające to, w jaki sposób szczepienia mogą przyczyniać się do powstawania chorób przewlekłych, takich jak cukrzyca typu pierwszego i drugiego – nie od razu, ale trzy lub cztery lata później.

W swojej najnowszej publikacji Classen ostrzega, że technologia szczepionkowa oparta o RNA mogłaby stworzyć „nowe potencjalne mechanizmy” niepożądanych odczynów poszczepiennych, które mogą ujawniać się dopiero po latach.

Badania Classena starają się ustalić potencjał stworzonych

przez Pfizera i Modernę szczepionek opartych o matrycowy RNA (mRNA) do pobudzania ludzkich białek w kierunku przybierania „konfiguracji patologicznych” – konfiguracji kojarzonych z przewlekłymi chorobami neurodegeneracyjnymi. Chociaż w centrum jego zainteresowania znajdują się choroby prionowe (stany związane z nieprawidłowo sfałdowanymi wersjami normalnych białek), Classen nakreśla również szereg innych mechanizmów, gdzie oparte o RNA szczepionki mogą powodować „rozliczne inne, potencjalnie śmiertelne, niepożądane odczyny”.

Upewnienie się, że pacjenci jasno rozumieją ryzyko – w tym zarówno ryzyka znane, jak również potencjalne nieznane ryzyka – stanowi ważny element procesu wyrażania świadomej zgody. Jest to tym bardziej aktualne, kiedy procedura jest eksperymentalna i brakuje danych o jej bezpieczeństwie w dłuższej perspektywie czasowej – jak to ma miejsce w przypadku szczepionek Pfizera i Moderny przeciwko COVID-19. FDA zatwierdziła te dwie szczepionki do szerokiego użytku awaryjnego w oparciu o dane z zaledwie dwóch miesięcy badań klinicznych.

Niestety, powierzchowne, niedbałe informowanie o ryzykach nie jest wśród naukowców czymś niezwykłym. W październiku 2020 badacze z Uniwersytetu Nowojorskiego i Uniwersytetu Tulane donieśli, że informacje przekazywane uczestnikom koronawirusowych badań klinicznych odnośnie niepokojącego zjawiska znanego jako patogeniczne piętnowanie odporności zostały „wystarczająco zakryte” – na tyle, by „odpowiednie zrozumienie ryzyk przez pacjenta” stało się „mało prawdopodobne”.

Ciekawym byłoby dowiedzieć się, co ci badacze mieliby do powiedzenia na temat brutalnej konkluzji Classena, że „Zatwierdzenie szczepionki wykorzystującej nowatorską technologię RNA bez szeroko zakrojonych testów jest skrajnie niebezpieczne”.

Może być tak, że osoby rozważające przyjęcie zastrzyków

przeciwko COVID ignorują potencjalne zagrożenia na swoją własną zgubę.

Źródło oryginalne: [Childrenshealthdefense.org](https://childrenshealthdefense.org)

Źródło polskie: [Dakowski.pl](https://dakowski.pl)